

((مباهله)) زیربنای غدیر است.

واقعه شگفت‌انگیزی که در اهمیت، اگر هم سطح با حماسه پرشکوه «غدیر» نباشد، از آن، کم اهمیت‌تر نیست. به 5 نفر از برندگان مسابقه مباهله به قید قرعه جوایز نفیسی از طرف مرکز اهدا گردید.

مباهله یکی از وقایع مهم در تاریخ اسلام است که در زمان پیامبر اکرم (ص) و در جریان دعوت مسیحیان نجران به اسلام رخ داد. مباهله واقعه شگفت‌انگیزی است که در اهمیت کمتر از غدیر نیست، زیرا مباهله زیربنای غدیر است و پیش از غدیر خدای سبحان در قرآن وجود مبارک امیرالمؤمنین علی (ع) را به منزله نفس پیامبر یاد کرده است.

این واقعه را می‌توان یکی از مهم‌ترین اسناد حقانیت اهل بیت (ع) برشمرد و بر ضرورت بزرگداشت آن تأکید کرد.

«بسم الله الرحمن الرحيم

(فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ) (سوره آل عمران-آیه ۶۱)

طلیعه طلایین روز بیست و چهارم ذی الحجه، همان صبحی است که پیامبر عزیزمان (ص) رسول مهر و لبخند، پا به میدان نبرد با بزرگان مسیحیت نهادند... آمدند تا با یک دیگر «مباهله» کنند؛ یعنی هر دو طرف دعا کنند و از خدای یکتا بخواهند تا هرکس حق است دعایش اجابت شود و هر که ناراست و کژاندیش و دروغ پیشه است، رسوا شود و عذاب عظیم الهی بر او فرو ریزد.

بی گمان یکی از حوادث برجسته تاریخ اسلام که هشتاد و چند آیه از سوره آل عمران، پیرامون آن نازل شده است، ماجرای «مباهله» است.

واقعۀ شگفت انگیزی که در اهمیت، اگر هم سطح با حماسه پرشکوه «غدیر» نباشد، از آن، کم اهمیت تر نیست. زیرا «مباهله» زیربنای «غدیر» است و پیش از جریان غدیر، خدای سبحان در قرآن، به روشنی، وجود مبارک امیرمؤمنان «علی بن ابیطالب علیه السلام» را به منزله «نقّس و خود» پیامبر (ص) یاد کرده است، و این عطیه الهی و فضیلت عظمی را به آن حضرت اختصاص داده است. «پس هر که در این باره [که عیسی پسر خدا نیست] پس از علم و دانشی که به تو رسیده [باز] با تو محاجه و ستیزه کند، بگو: بیایید؛ ما پسرانمان و شما هم پسرانتان، و ما زنانمان و شما هم زنانتان، و ما جان هایمان و شما هم جان هایتان را بیاورید، سپس مباهله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم». پیامبر اسلام (ص) پس از فتح مکه، در شوال سال نهم هجرت، به فرمان خداوند، دستور تنظیم نام ه ای برای دعوت نجرانی ها به اسلام را صادر فرمودند. مخاطب پیامبر (ص) عالمان بزرگی بودند که یک حکومت دینی مسیحی را اداره می کردند.